

Posudek bakalářské práce

Název práce: Problémy dětí s ADHD ve škole

Autor práce: Daniela Vlčková

Tematické zaměření předložené diplomové práce vychází z osobní zkušenosti autorky, která se ve svém zaměstnání s dětmi s ADHD setkává a je si vědoma řady komplikací, které tato porucha přináší jak dítěti samotnému, tak jeho rodině, škole i širšímu sociálnímu prostředí. Jedná se tedy o téma, které je autorce blízké a jež je navýsost aktuální.

Z formálního hlediska jde o práci odpovídajícího rozsahu, na první pohled čistě, úhledně zpracovanou a přehlednou. To se nevztahuje pouze na obsah, který by bylo vhodné přehledněji strukturovat a jednotlivé části graficky odlišit. Stejně je tomu i v případě seznamu informačních zdrojů. Zde je navíc orientace ztížena chybou v zápisu jmen autorů, která by měla být v souladu s citační normou vždy velkými písmeny. Tento nedostatek se analogicky promítá i do jinak pečlivě vedených odkazů pod čarou. Zásadní problém vidím v počtu informačních zdrojů. Použito jich pro zpracování práce bylo pouze 23, což u diplomové práce považuji za nedostatečné. Rezervy v tomto smyslu vidím především v širším využití on-line zdrojů, v citacích z odborných periodik, případně také v cizojazyčných publikacích. Jazyková úroveň naopak patří mezi silné stránky předložené diplomové práce.

Budeme-li hodnotit obsahovou stránku práce, je třeba se nejprve zaměřit na vymezení cílů. Dozvídáme se, že autorka chce „*poukázat na řadu praktických technik, metod a návodů, které mohou zejména učitelům pomoci v přístupu k dítěti s ADHD*“ a „*zdůraznit všechny symptomy... poruchy, aby učitelé byli schopni laicky rozlišit dítě s poruchou od 'černého pacienta'*.“ Tato citace zřetelně předznamenává, že autorka pojala svoji diplomovou práci jako jakousi praktickou příručku pro učitele sestavenou z nemnoha odborných zdrojů. Osobně se však domnívám (a nacházím pro svůj názor oporu v metodické pomůcce TF JU), že smysl diplomové práce je někde zcela jinde, než v prostém výtahu informací z běžně dostupných česky psaných publikací. Dlouhé pasáže zpracované na základě jednoho jediného zdroje (např. s. 10-12, 13-15, 20-28(!) atd.) nevypovídají o schopnostech diplomantky analyticky pracovat s odbornou literaturou a proklamativní způsob sdělování vlastních názorů a zkušeností bez argumentace a opory v odborných zdrojích signalizuje nepochopení základních principů psaní odborných textů. Práce se vyznačuje bezbřehou šíří informací o ADHD, která s sebou přirozeně přináší určitou povrchnost. Nekonzistentně a spíše účelově působí zařazení kapitoly „*Volnočasové aktivity dětí s ADHD*“. Jako pozitivní naopak hodnotím zařazení tří kazuistik a jejich zpracování. Plasticky přibližují konkrétní případy dětí s ADHD a upozorňují na některé zásadní problémy. Bohužel jejich role v práci zůstává na čistě ilustrativní úrovni, přitom např. právě tímto směrem mohla autorka svoji práci zaměřit. S využitím designu případových studií by mohla získat celou řadu zajímavých dat, které by mohly přinést hlubší vhled do problematiky, a z diskuze by pak jistě vyplynuly zajímavé podněty pro další práci s těmito dětmi.

Při celkovém hodnocení předložené diplomové práce musím na základě výše uvedených skutečností konstatovat, že způsob jejího zpracování považuji za velmi problematický. Domnívám se, že alternování stávajících tematicky zaměřených publikací je naprosto zbytečné. A to tím spíše, že autorka zjevně disponuje nadšením a množstvím znalostí a zkušeností, které by se mohly stát podkladem pro vytvoření smysluplného a svému významu odpovídajícího odborného textu.

Na základě výše uvedeného hodnocení přesto **doporučuji předloženou bakalářskou práci k obhájení a navrhuji klasifikaci „dobře“.**

V Českých Budějovicích dne 19. května 2012

Mgr. Zdeněk Toušek